

Sygn. akt XI W 356/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Smulewicz

Protokolant: Monika Krajewska

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28 września 2015 roku i 2 listopada 2015 roku w W.

sprawy **G. Z.**

syna J. i A. z domu M.

urodzonego dnia (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 26.02.2014 r. ok. godz. 9:40 w W. przy ul. (...) na terenie księgarni (...) dokonał kradzieży portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 20 złotych oraz kart lojalnościowych na szkodę I. G.,

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw;

orzeka

I. obwinionego **G. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw skazuje go, a na podstawie art. 119 § 1 kw w zw. z art. 19 kw wymierza obwinionemu karę 5 (pięć) dni aresztu;

II. na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk zwalnia obwinionego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt XI W 356/15

UZASADNIENIE

G. Z. został obwiniony o to, że w dniu 26 lutego 2014 roku ok. godz. 09:40 w W. przy ul. (...) na terenie księgarni (...) dokonał kradzieży portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 20 złotych oraz kart lojalnościowych na szkodę I. G., tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw.

Wyrokiem z dnia 2 listopada 2015 roku tutejszy Sąd uznał G. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 kw i wymierzył obwinionemu karę 5 (pięć) dni aresztu.

Sąd zważył, co następuje odnośnie wymiaru kary:

Sąd wymierzając obwinionemu G. Z. karę 5 dni aresztu kierował się ustawowymi dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 33 kw którymi są: stopień społecznej szkodliwości czynu, cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego oraz rodzaj i

rozmiar wyrządzonej szkody, stopień winy, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia.

Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy m.in.: wyjaśnienia obwinionego, wyrażoną przez niego skruchę i przeproszenie pokrzywdzonej. Obwiniony wyrządził względem pokrzywdzonej stosunkowo niewielką materialnie szkodę, gdyż wartość skradzionego przedmiotu nie była wysoka, niemniej dopuścił się tego czynu działając umyślnie i z zamiarem bezpośrednim kradzieży.

Jako okoliczność obciążającą, na ocenę zachowania obwinionego wpłynął sposób życia obwinionego przed popełnieniem wykroczenia. Dla Sądu istotną kwestią była karalność obwinionego, który jest osobą wielokrotnie karaną, w tym przede wszystkim z art. 278 kk, a zatem za przestępstwa kradzieży. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd stwierdził, iż w przypadku obwinionego zdarzenie z dnia 26 lutego 2014 roku, nie było incydentalnym zachowaniem spowodowanym wyjątkowymi okolicznościami, tylko rutynowym działaniem, podjętym świadomie w określonym celu, dokonania zaboru. Obwiniony dokonał zaboru mienia o nieznacznej wartości, ale tylko dlatego, że pokrzywdzona miała w portfelu jedynie 20 złotych oraz karty lojalnościowe, które same w sobie nie mają żadnej wartości.

Należy również ocenić, iż społeczna szkodliwość czynu obwinionego jest znaczna. Zwraca tutaj uwagę, swoboda i łatwość - wprawa z jaką podejmuje on czynności zabronione.

Sąd nie znalazł również podstaw do warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec obwinionego kary aresztu.

Zgodnie z art. 43 ust. 1 kodeksu wykroczeń, warunkowe zawieszenie wykonania kary aresztu nie ma zastosowania, do sprawcy, który w ciągu 2 lat przed popełnieniem wykroczenia był już karany za podobne wykroczenie lub przestępstwo, co ma właśnie miejsce w przypadku obwinionego G. Z.. Sąd nie znalazł, również żadnych wyjątkowych okoliczności, które pomimo zaistnienia przesłanki z art. 43 ust. 1 kw uzasadniałyby zastosowanie warunkowego zawieszenia, o czym mowa w ostatnim zdaniu art. 43 kw. Brak, przy tym również pozytywnej prognozy kryminologicznej, czyli przewidywania, że obwiniony porzuci swój dotychczasowy sposób życia.

W związku z powyższym Sąd uznał, iż tylko kara o charakterze izolacyjnym może spełnić wszystkie cele, które ma osiągnąć w stosunku do obwinionego i będzie sprawiedliwa w odbiorze społecznym.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w związku z art. 119 kpw zwolnił obwinionego z ponoszenia kosztów procesu uznając, że w obecnej sytuacji ich uiszczenie przez obwinionego, który pozostaje w Areszcie Śledczym, będzie nadmiernym obciążeniem.

Z tych wszystkich względów, Sąd Rejonowy orzekł jak w wyroku.

Zarządzenie: Odpis uzasadnienia doręczyć obwinionemu.